

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2020/1507

z dnia 16 października 2020 r.

w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1183/2005.
- (2) W dniu 19 sierpnia 2020 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004), zmienił wpisy dotyczące dwóch osób i trzech podmiotów objętych środkami ograniczającymi.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 października 2020 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

I. W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 część a) (Wykaz osób, o których mowa w art. 2 i 2a) wpisy dotyczące osób wymienionych poniżej zastępuje się następującymi wpisami:

„29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkcja: głównodowodzący grupy Nduma Defence of Congo/Mayi Mayi Sheka.

Data urodzenia: 4 kwietnia 1976 r.

Miejsce urodzenia: Walikale, Terytorium Walikale, Demokratyczna Republika Konga

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga

Adres: Goma, Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga (przebywa w więzieniu)

Data wskazania przez ONZ: 28 listopada 2011 r.

Inne informacje: Poddał się siłom MONUSCO 26 lipca 2017 r. i od tego czasu jest więziony przez władze Konga. W listopadzie 2018 r. przed sądem wojskowym w Gomie rozpoczął się jego proces dotyczący zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i udziału w ruchu rebelianckim. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ntabo Ntaberi Sheka, głównodowodzący politycznego ramienia Mayi Mayi Sheka, jest przywódcą politycznym kongijskiej grupy zbrojnej, która utrudnia rozbrownienie, demobilizację lub reintegrację uczestników walk. Mayi Mayi Sheka jest kongijską grupą partyzancką, która prowadzi działania z baz znajdujących się na terytorium Walikale we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga. Grupa Mayi Mayi Sheka jest odpowiedzialna za ataki na kopalnie we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w tym za przejęcie kopalni Bisiye i wymuszenia na miejscowej ludności. Ntabo Ntaberi Sheka dopuścił się również poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom. Ntabo Ntaberi Sheka zaplanował i zlecił serię ataków na terytorium Walikale w okresie od dnia 30 lipca do dnia 2 sierpnia 2010 r., chcąc ukarać miejscową ludność, której zarzucano współpracę z kongijskimi siłami rządowymi. W trakcie tych ataków dzieci padały ofiarą zgwałceń i były uprowadzane, zmuszane do pracy i traktowane w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający. Grupa partyzancka Mayi Mayi Sheka siłą werbuje również chłopców, a w jej szeregach znajdują się dzieci zwerbowane podczas kampanii werbunkowych.

30. Bosco TAGANDA

(alias: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda (generał Taganda), d) Lydia (gdy należał do APR), e) Terminator, f) Tango Romeo (sygnał wywoławczy), g) Romeo (sygnał wywoławczy), h) Major)

Adres: Haga, Niderlandy (według stanu z 2016 r.)

Data urodzenia: Między 1973 a 1974 r.

Miejsce urodzenia: Bigogwe, Rwanda

Obywatelstwo: Demokratyczna Republika Konga

Adres: Haga, Niderlandy

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. 11 grudnia 2004 r. dekretem prezydenckim został mianowany generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był de facto zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: »Umoja Wetu«, »Kimia II« oraz »Amani Leo« w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy i 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali. Został przekazany do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów popełnienia zbrodni wojennych i 5 zarzutów popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości. Proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r. 8 lipca 2019 r. MTK uznał go winnym 18 zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych w Ituri w latach 2002–2003. 7 listopada 2019 r. został skazany na łączną karę 30 lat pozbawienia wolności. Złożył odwołanie zarówno od wyroku skazującego, jak i od kary. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Bosco Taganda był wojskowym dowódcą Unii Kongijskich Patriotów/Fracja Lubangi (UPC/L) mającym wpływ na politykę, kontrolującym działania i dowodzącym siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); UPC/L jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w FARDC, lecz odmówił przyjęcia awansu, pozostając tym samym poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, odpowiadał za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003, a w 155 przypadkach odpowiadał – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – za werbowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jako szef sztabu CNDP był odpowiedzialny – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rzeź w miejscowości Kiwanja w listopadzie 2008 r.

Urodził się w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W czerwcu 2011 r. mieszkał w Gomie i posiadał duże gospodarstwa rolne w okolicy Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne. Dekretem prezydenckim został mianowany 11 grudnia 2004 r. generałem brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. był de facto zastępcą dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: »Umoja Wetu«, »Kimia II« oraz »Amani Leo« w Kiwu Północnym i Południowym. W marcu 2013 r. wjechał na terytorium Rwandy, 22 marca oddał się dobrowolnie w ręce pracowników MTK w Kigali, następnie został przewieziony do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów popełnienia zbrodni wojennych i 5 zarzutów popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości. Proces rozpoczął się we wrześniu 2015 r.”.

II. W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 część b) (Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 2 i 2a) wpisy dotyczące podmiotów wymienionych poniżej zastępuje się następującymi wpisami:

„1. **ADF (SOJUSZ SIŁ DEMOKRATYCZNYCH)**

(inne nazwy: a) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda; b) ADF/NALU; c) NALU)

Adres: Prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga

Data wskazania przez ONZ: 30 czerwca 2014 r.

Inne informacje: W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu – został aresztowany w Dar es Salaam w Tanzanii. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. Jamil Mukulu przebywa w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces. W miejsce Jamila Mukuli nadrzędnym przywódcą ADF został Seka Baluku. Jak podkreślono w kilku sprawozdaniach oenzetowskiej grupy ekspertów ds. DRK (S/2015/19, S/2015/797, S/2016/1102, S/2017/672, S/2018/531, S/2019/469, S/2019/974, S/2020/482), ADF, także pod przywództwem Seki Baluku, nadal dokonywał wyboru ofiar, zabójstw i okaleczeń, gwałtów i innych aktów przemocy seksualnej, uprowadzeń ludności cywilnej, w tym dzieci, oraz ataków na wioski i obiekty opieki zdrowotnej, zwłaszcza w Mamove (terytorium Beni) w dniach 12 i 24 lutego 2019 r. oraz Mantumbi (terytorium Beni) w dniach 5 grudnia 2019 r. i 30 stycznia 2020 r.; prowadził także stałą akcję werbunkową wśród dzieci i wykorzystywał je podczas ataków i do pracy przymusowej na terytorium Beni w DRK od co najmniej 2015 r. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sojusz Sił Demokratycznych (ADF) powstał w 1995 r. i ma siedzibę w górzystym terenie przy granicy DRK z Ugandą. Zgodnie ze sporządzonym w 2013 r. przez oenzetowską grupę ekspertów ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym, przywołującym wypowiedzi urzędników Ugandy i źródła ONZ, w 2013 r. ADF liczył 1 200–1 500 uzbrojonych bojowników rozmieszczonych na północno-wschodnim terytorium Beni w Kiwu Północnym, niedaleko granicy z Ugandą. Te same źródła oceniają, że ADF liczy łącznie, wraz z kobietami i dziećmi, 1 600–2 500 członków. Z uwagi na ofensywne operacje wojskowe prowadzone w 2013 i 2014 r. przez kongijskie siły zbrojne (FARDC) i misję stabilizacyjną ONZ w DRK (MONUSCO), ADF rozproszył swoich bojowników i umieścił w wielu mniejszych bazach oraz przeniósł kobiety i dzieci na obszary na zachód od Beni i wzdłuż granicy Ituri – Kiwu Północne. Wojskowym dowódcą ADF jest Hood Lukwago, a naczelnym przywódcą jest objęty sankcjami Jamil Mukulu.

ADF dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i rezolucji RB ONZ nr 2078 (2012), w tym naruszeń opisanych poniżej.

ADF werbował i wykorzystywał dzieci-żołnierzy z naruszeniem mających zastosowanie postanowień prawa międzynarodowego (pkt 4 lit. d) rezolucji RB ONZ).

W swoim sprawozdaniu końcowym oenzetowska grupa ekspertów ds. DRK poinformowała, że rozmawiała z trzema byłymi bojownikami ADF, którzy uciekli w 2013 r. i którzy opisali, jak werbownicy ADF w Ugandzie zwabiali ludzi do DRK fałszywymi obietnicami zatrudnienia (dorośli) i darmowej edukacji (dzieci), a następnie zmuszali ich do przyłączenia się do ADF. Według tego samego sprawozdania byli bojownicy ADF powiedzieli grupie ekspertów, że oddziały szkoleniowe ADF zazwyczaj składają się z dorosłych mężczyzn i chłopców, a dwaj chłopcy, którzy uciekli z ADF w 2013 r., powiedzieli grupie ekspertów, że przeszli w ADF szkolenie wojskowe. W swoim sprawozdaniu grupa ekspertów zawarła również relację »byłego dziecka-żołnierza ADF« o szkoleniu prowadzonym przez ADF.

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2012 r. wśród rekrutów ADF są dzieci, o czym świadczy choćby przypadek werbownika ADF schwytanego w lipcu 2012 r. przez władze Ugandy w Kasese wraz z sześcioma małymi chłopcami w drodze do DRK.

Konkretny przykład werbowania przez ADF i wykorzystywania dzieci jest uwidoczniiony w piśmie z 6 stycznia 2009 r. od byłej dyrektor Human Rights Watch na Afrykę, Georgette Gagnon, do byłego ministra sprawiedliwości Ugandy, Kiddhu Makubuyu; w piśmie tym autorka stwierdza, że chłopiec Bushobozi Irumba został w 2000 r. w wieku 9 lat uprowadzony przez ADF. Wymagano od niego, aby zapewniał transport i inne usługi bojownikom ADF.

Ponadto »The Africa Report« cytował doniesienia, według których ADF ma werbować nawet dziesięcioletnie dzieci, czyniąc z nich dzieci-żołnierzy; raport przytacza też słowa rzecznika Uganda People's Defence Force (UPDF), który twierdzi, że UPDF uratowały 30 dzieci z obozu szkoleniowego na wyspie Buvuma na Jeziorze Wiktorii.

ADF dopuścił się również licznych naruszeń międzynarodowych praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego wobec kobiet i dzieci, w tym zabijania, okaleczania i przemocy seksualnej (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. e)).

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2013 r. w tym samym roku ADF zaatakował liczne wsie, co spowodowało, że ponad 66 000 ludzi uciekło do Ugandy. W wyniku tych ataków wyludniły się duże obszary, które od tego czasu kontroluje ADF, porywając lub zabijając ludzi, którzy wracają do swoich wiosek. Od lipca do września 2013 r. ADF ściął głowę co najmniej pięciu osobom w rejonie Kamango, kilka innych zastrzelił i porwał dziesiątki ludzi. Działania te terroryzowały miejscową ludność i powstrzymywały ludzi przed powrotem do domu.

Global Horizontal Note – mechanizm monitorująco-sprawozdawczy w zakresie poważnych naruszeń praw dzieci w sytuacjach konfliktów zbrojnych – poinformował Grupę Roboczą Rady Bezpieczeństwa ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, że w okresie sprawozdawczym od października do grudnia 2013 r. ADF był odpowiedzialny za 14 z 18 udokumentowanych przypadków ofiar wśród dzieci, w tym za incydent z 11 grudnia 2013 r. na terytorium Beni w Kiwu Północnym, kiedy to ADF zaatakował wioskę Musuku, zabijając 23 osoby, w tym 11 dzieci (trzy dziewczynki i ośmiu chłopców) w wieku od 2 miesięcy do 17 lat. Wszystkie ofiary, w tym dwoje dzieci, które przeżyły atak, zostały poważnie okaleczone maczetami.

W sprawozdaniu sekretarza generalnego z marca 2014 r. w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktami zbrojnymi »Sojusz Sił Demokratycznych – Narodowa Armia Wyzwolenia Ugandy« został umieszczony w wykazie »podmiotów, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia dopuszczania się i odpowiedzialności za dopuszczanie się gwałtów i innych form przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych«.

ADF uczestniczył również w atakach przeciw uczestnikom misji pokojowej MONUSCO (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. i)).

Misja stabilizacyjna Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) również poinformowała, że ADF przeprowadził co najmniej dwa ataki na jej uczestników. Pierwszy atak, 14 lipca 2013 r., był skierowany przeciw patrołowi MONUSCO na drodze między Mbau a Kamango. Atak ten został szczegółowo opisany w sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów z 2013 r. Drugi atak miał miejsce 3 marca 2014 r. Pojazd MONUSCO obrzucono granatami dziesięć kilometrów od lotniska Mavivi w Beni, w wyniku czego rany poniosło pięciu uczestników misji pokojowej.

W kwietniu 2015 r. założyciel i przywódca ADF – Jamil Mukulu – został aresztowany w Dar es Salaam w Tanzanii. W lipcu 2015 r. nastąpiła jego ekstradycja do Kampali w Ugandzie. Według doniesień z czerwca 2016 r. przebywa on w areszcie policyjnym w oczekiwaniu na proces.

7. MACHANGA LTD

Adres: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Właściciele Machangi są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Machanga Ltd ostatni raz złożyła roczną deklarację podatkową w 2004 r. i władze Republiki Ugandy określiły ją jako »status nieaktywny«. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma Machanga kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto (dyrektorzy: Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Poprzedni właściciel Machangi, Rajendra Kumar, i jego brat Vipul Kumar są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adres: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel.: +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22 709, Kampala, Uganda.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto. (Jej dyrektorzy to Jamnadas V. LODHIA – znany jako »Chuni« – oraz jego synowie: Kunal J. LODHIA i Jitendra J. LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Szefowie UCI są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK. Uganda Commercial Impex (UCI) Ltd złożyła ostatnią deklarację podatkową w 2013 r. i władze Republiki Ugandy określiły ją jako »nieaktywna – status nieaktywny«. Link do strony ze specjalnymi ogłoszeniami Rady Bezpieczeństwa ONZ i Interpolu: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Entities>

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto. (Jej byli szefowie to J.V. LODHIA – znany jako »Chuni« oraz jego syn Kunal LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Poprzedni właściciel UCI, J.V. Lodhia i jego syn Kumal Lodhia są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK”.
